

Gece Mavisiydi Kelebeğin Kanatları

– AY PARÇASI • 06 Mayıs 2026

Aramızda gecenin karanlığı var
Ve karanlık gece
Mavi kelebeğin kanat çırpışında yankılanır
Kaçar çürümüş gül yapraklarının kokusundan
Ateş lalesinin zehirli çiçeğine sığınır.

Gözlerim
Gece kelebeğinin gözleri gibi
Kırpıklarında yasak ayınlerin küllerini saklayan
Hem ölümü hem arzuyu çağıran çift uçlu bir bıçak
Geceyi teninde parçalayan

Kanatlarımda uzaklığın küflü sessizliği
Dokunsam kızıl dolunayı saran gri bulutlara
Bütün günahlarım
Ölü yıldızların külü gibi
Karışacak ateş lalesinin yapraklarına
Göğsümde gizlenmiş paslı bir kilit,

Her özleyişimde içime dolan sıcak dokunuşlar
Ve ben, kanatlarını yakan
Gece mavisi bir kelebek gibi
Karanlığın ortasında ateşe sürükleniyorum

Bedenlerimiz, dokunmaktan sakınan hayaletler
Nefeslerimiz uykulara sızan yasak dualar
Kan kırmızısı bir öpücüğün yankısı
Göğsümüzde çırpınan siyah gölgelerle birleşir
Çözülür ellerimizin görünmeyen zincirleri
Ve kutsal bir lanet gibi
Dokunur kıvrımlarımıza iz bırakmadan.

Çekilir tanrılar, tanrıçalar tahtlarından.
Söner yeryüzünün bütün ışıkları;
Utanır güneş, kapar gözlerini,
Ay yüzünü örter.

Çünkü biz, sevişmeden sevişir ölümle öpüşürüz,
Gizli bir ayinin kan ve kemikle örülmüş,
Kurban edilen düşlerin ilahisiyle yankılanan loş koridorunda.

İşte o an
Yasak sevişmelerin dağınık yatağında
Kanatları kırık, yorgun ve göçebe ruhlarımızdan
Kan kızılı bir şafak sızar.

Ve
Yanar gece mavisi kelebek,
Ölümü öperek ateş lalesinde

MEHPARE / İNSAN SOFRASINDA ÇIPLAK RUHLAR KİTABIMDAN